

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.688 van 10 juli 2001
in de zaak A. 86.959/VII-19.518.**

In zake : Etienne DE SWAEF,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. MARCOEN,
kantoor houdende te AALST,
Capucienenlaan 63

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Etienne DE SWAEF op 24 september 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN van 15 augustus 1999 inzake het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere van 6 april 1999 waarmee aan de b.v.b.a. DE SWAEF & C°, Oudenaardsesteenweg 258 te Erpe-Mere, de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een inrichting voor de vervaardiging, de opslag en de verpakking van betonproducten en andere bouwmaterialen, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Erpe-Mere Afdeling 1, sectie D, perceelnummers 820/r en 820/s aan de Oudenaardsesteenweg 258 te Erpe-Mere, in zoverre het bestreden besluit de exploitatie van de verpakkingsinstallatie toelaat op zaterdag van 07 tot 16 h;

Gelet op het arrest nr. 85.764 van 2 maart 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gelet op de kennisgeving van dit arrest aan de verzoekende partij op 5 april 2000;

Gelet op de kennisgeving aan de verzoekende partij, op grond van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken, tenzij de verzoekende partij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord;

Overwegende dat de verzoekende partij niet heeft gevraagd om te worden gehoord;

Overwegende dat naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding geldt wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest;

Overwegende dat het arrest nr. 85.764 van 2 maart 2000 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft verworpen;

Overwegende dat de verzoekende partij geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ingediend binnen de termijn van dertig dagen na kennisgeving van het arrest; dat te haren aanzien een vermoeden van afstand van het geding geldt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juli tweeduizend en een, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.